

Zápis KroM 10/11 – Práce

Jak jsme se ke své práci dostali? Co nás k ní přivedlo?

- Vymyslel jsem si to. Nejspíš jsem nic jiného neuměl. Peníze (motivace) mi dávají větší svobodu.
- Chtěl jsem být spojený s oborem, který jsem vystudoval (historie) a zajímala mě kinematografie. Šel jsem za zájmem a uchytil jsem se tam, kde jsem.
- Náhodou, tak nějak přirozeně. Ale taky kvůli penězům, rozhodl jsem se seknout s těžkou prací za málo peněz.
- Otec mě k ní přivedl. Pak jsem zjistil, že mě to baví a jde mi to.
- Od malička jsem všechno rozebíral, proto jsem šel do strojní výroby. V zahraničí jsem se dostal k personalistice (náhodou). Teď dělám personalistu ve výrobě.
- Vždycky mě zajímala technika. Pak přišla nabídka bezpečného místa v těžkém období.
- K práci jsem se dostal přes matku. Byl to trochu i můj koníček. *Trochu žiju cizí sen.*
- Zklamal jsem se v korporátu, tak jsem si řekl, že to zkusím sám. Říká se, najděte si něco, co byste dělali i zadarmo, tak jsem šel a našel co tu nikdo nedělal.
- Teprve se rozhlížím. Chtěl jsem dělat pro velkou firmu, kde budu moct růst a dělat různé činnosti.
- Původně jsem voják z povolání. Hybatelem věcí byla zdravotní sestřička, která mi umožnila vidět věci jinak.
- Vyrůstal jsem v obchodní rodině. Studoval techniku. Teď dělám obojí.
- Přes kamarády. Peníze a zájem.
- Skoro každý rok dělám něco jiného, většinou něco kolem vzdělávání. Oba rodiče jsou učitelé, takže pokračuju v tradici. Bavil mě dějepis a filosofie, studoval jsem pedág. Pořád se má co učit.

Jaký jsem v práci?

- Vášnivý
- Razantní (rvu to tam, co to dá)
- Jsem na sebe přísnější (jsem bejk)
- Proměnlivý
- Poctivý
- Když se daří tak mám chuť
- Výkoný, když se do toho dokopu
- Klidný pracovník, rád obejvuju, vymýšlím, mám rád svůj klid.
- Snažím se být odpovědný a tvrdý vůči sobě, loajální k zaměstnavateli. Jsem spokojený, když se podaří dobrá věc.
- Mám velmi proměnlivý pracovní výkon. Když má práce smysl a je oceněná, pak dělám tvrdě. Když jde o koniny tak to flákám.
- Jsem tak nějak línej, ale třeba v přímé práci vášnivej.

Těšíte se na další krok v kariéře?

- Mám obavu ze změny, ale těším se.
- Těším se, ale zároveň mám strach abych to nezkazil.
- Těším se, ale mám strach, že to nebude takový jaký si to představuju.
- Těším se, ale bojím se, že mě to nebude bavit.

- Jsem natěšenej, že skončí nějaká etapa a začne nová.
- Vidím cestu z vrcholu.
- Velký prostor k aktivitám.
- Těším se, že mě nové věci posunou dál.
- Těším se, ale nevím jestli to udělám, protože mám strach (z různých důvodů).

Lektorská vsuvka:

- Těšení se bez obav může způsobit hodně utrpení. Brát to jen pozitivně je blbý, jde to ve vlnách. Žádná změna nemůže být ideální.
- Další krok vyžaduje odvahu a odvaha je iracionální. Je třeba pracovat na zárukách.
- Obava může být dobrý korektiv. Na všem je trochu šmouhy.

Cítíte se za svoji práci dobře ocenění?

- Když jsem začínal, myslel jsem si, že jo. Teď vím, že by to mohlo být lepší.
- Je to lepší než dřív, ale klienti chtějí smlouvat.
- Mám to tak, že za hodně práce mám hodně peněz. Nemyslím si, že jsem nějak extra dobře ohodnocený.
- Naučil jsem se odmítat práci, kde nedostanu co chci. Takže se cítím dobře ohodnocený. Nejsm nadšenej, ale jsem spokojenej.
- Mám víc peněz než bych dal za to dal někomu jinému.
- 9. decil je dobrý. Tabulka určuje mou spokojenost (mít stejně jako většina pro mě není úspěch)
- Když si říkám, že mám málo, vzpomenu si, že mám třikrát tolik co na začátku. Navíc se dostanu k zajímavým věcem a lidem.
- Moje práce musí mít hlavně smysl. Když nemá smysl, tak na to kašlu.
- Peníze vs jiné ohodnocení. Chybí mi uznání za práci, ve svojí práci to nemám.

Lektorská vsuvka:

- Tip: na volné noze říkat: „Moje práce stojí tolik a tolik za hodinu.“ a dívat se při tom druhému do očí.
- Just job – má dáti, dal. Udělám dostanu.
- Good job – je to dobře zaplacený, je to v karibiku, má to nějaké benefity.
- Very good job – dobrá práce, přidaná hodnota a ještě se něco nového naučím. (nelze mít na 100 % pořád)

Ponaučení taťky Freuda - motivace:

Trojúhelník – PENÍZE – SLÁVA – MOC

- Různá povolání jsou v tom trojúhelníku jinde.
- Střed neexistuje, je to *neurotický ideál*.
- Cesta je v *kultivaci kvality*, která nám je nejbližší. Kultivace dominantního motivátoru.
- S motivací můžeme zacházet buď *zdravě* nebo *perverzně*.

SLÁVA zdravě – lék proti nemoci, uznání od lidí, nobelovka

SLÁVA perverzně – hvězdičky co brzo zhasnou, bulvár

MOC zdravě – pozitivní využití, odpovědný politik

MOC perverzně – tyran a despota

PENÍZE zdravě – prostředky k tomu, abych mohl něco konstruktivně vytvářet

PENÍZE perverzně – pocit, že si můžu koupit všechno

Dolce vita:

- Naše kultura je nastavená na neustálý pohyb dopředu, v kariéře, v tabulkách. Třeba na jihu je ale ideál jiný – dosáhnout toho, že nebudu dělat nic.

- Je na nás jak to máme, ale uvědomit si to je dobrý pro reflexi. Někdy se třeba honíme dopředu jen proto, že se to od nás očekává a ne proto, že sami chceme.
- Příběh s rybama.

Naše motivace – co pro ně znamená realizovat se v práci?

- Hlavně sláva. Dobřej pocit mám, když něco splním a je to důležité.
- Že mám hotovo, že jsem něco udělal.
- Nejvíc asi sláva, když se mi práce povede a někdo mě za to pochválí.
- Sláva a moc. Mám skvělej pocit z toho, že někoho přesvědčím co si schce koupit.

Lektorská vsuvka:

- Důležitý je přemýšlet o tom, kde máme motivátory. Často si necháváme říkat druhými co je pro nás nejlepší a co bychom měli dělat. Ale my bychom měli vrážet energii tam, kde to ji chceme mít a v čem jsme dobrý.

Chvilka pro hosta

- Rovnováha práce a života – klíč je v tom, spojit rodinu a práci s tím co mě baví. Např. pracuju v MŠ, kde beru know-how pro svůj byznys a zároveň tam chodí moje děti.
- Důležitý je najít si místo a čas pro sebe. Člověk má nárok na odpočinek. To že zrovna nic nedělám neznamená, že jsem k ničemu.
- Když budu spokojný, pak můžu uspokojit rodinu. Uspokojovat rodinu na úkor sebe je cesta k sebestrukci.
- Empowerment – zmocnění

Závěrem – co jste si odnesli?

- Nesnažit se neuroticky o nějaký ideál a nesnažit se překročit svojí přirozenost.
- Uvědomil jsem si, kde se nacházím v tom trojúhelníku. Ponaučení s příběhu hosta – když budu spokojný, pak můžu uspokojit rodinu. Uspokojovat rodinu na úkor sebe je cesta k sebestrukci. To co je důležitý je uvnitř.
- Trojúhelník. Cizí příběh a porovnání s mým. Něco jsem si zkrátka nasosal.
- Jiný pohled. Že některé věci jsou dělat jinak.
- Otázka jestli je práce něco v čem bych se měl realizovat.
- Uvědomil jsem si, že je třeba hledat rovnováhu mezi prací a rodinou.
- Mít svůj čas pro sebe je důležitý pro to, aby ostatní věci (práce, rodina) mohli být taky kvalitní.
- Ujasnil jsem si kde stojím. Co funguje a co nefunguje.
- Inspirativní příběh.
- Bylo to dnes moc intelektuální a málo osobní. Chtěl bych slyšet víc příběhů. Odnáším si slávu.